

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Novum Gratiae Prodigium: Sive Vita Venerabilis Matris, Sororis Joannæ à Jesu Maria Monialis Præcipui D. Claræ Coenobii In Bvrgos

Ameyugo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

Caput XI. D. Archi-Episcopus consultat de vocatione Sororis Joannæ,
tandemque reperit eam verè ad Clarissas vocatam, ultimamque ea de re
pronunciat sententiam, nimirum Sor. Joannam à Jesu Maria ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-37120

„Vra transmittere volui, ut is nimirum tanquam Superior, cuncta ad „Divinæ voluntatis normā ordinet „atq; dirigat; Qui server ac custodiat „A. R. P. secundum vorū meum in o „mni prosperitate ac salute corporis „ac animi Naxerā imā Marty 1626.

Admodum Reverendus Prior Discealceatorum Burgenſium acceptis præfatis patentibus, abiit ad ſumendam cum Spirituali filia ſua Ioanna mutuo animi læticiam, & poſt „perleſtas hæſce patentēs ait: Filia „mea, ex hiſce omnibus facile co „gnoscere poſſumus, quā acce „ptum Optimo Deo ſit propoſitum „noſtrum, dum ſcilicet ad hunc fi „nem corda omnium Divinā ſua vir „tute permovet. Agamus Majeltati „ſuæ pro iſto collato tibi beneficio „& favore humillimas gratias, vi „vamusque in bona ſpe certaue fi „ducia, quod principium felix, me „lior fortuna, exitusque vocationis „tuæ ſequi etur. Hiſce filia mea, eſto „Deo commendata, ego nunc abeo, „quod reſtat, diſpoſiturus & confe „cturus. Abiit ergo ad R. P. Matthæum de Montoya ex-Provincialem iſtius Provincia, nunc verò Guardia num P. P. Franciſcanorum in Bur gos, traditisque eidem patentibus litteris, inſtanter precatur, ut eas quantocyus loco ſuo inſinuet. Hæbat is P. Guardianus ſublimem de Ioanna opinionem, ingentique tenebatur deſiderio, ut ejus propoſitum ex voto ſlueret & finiretur. Eo itaque adhuc die adiit Monafterium D. Clara, curavitque Reverendam Matrem Beatricem de Sandoval Antiftitem evocari. Illa verò mox

juffit conventum Capitularem omnium Choralium Monialium Sororumque inſtitui P. Guardianus brevi proloquio uſus. deinceps Provincialis patentēs mandatumque perlegit. Iis peractis, univerſa congregatio concorditer petiit, ut ſine dilatione ſuffragia ferantur, quapropter ſtatim albæ atræque fabæ ſunt allata, & poſtquam una quælibet Soror Choralis fabam ſuam injeciſſet, iis numeratis apparuit Joannam omnium ſuffragiis lectam. Protinus ergo actis illius & electionis teſtimonium eſt exactum, quod nimirum omnes Conventuales ſummo gaudio & unanimi conſenſu Ven. Virginem Joannam à JESU MARIA in Choralem Sororē ac Monialem, & quidem abſq; ulla dote aliſq; ſumptibus atq; impendiis fieri ſolitis elegerint, quinimò quod ſe obligarint univerſæ, Joannæ de omnibus neceſſariis ab ſe abundè proviſum iri. Læ tum iſtud nuncium, ubi Ancilla D. percepit, in terram poſtrata, Divinæ Majeltati agebat gratias, non multis quidem verbis, ſed calentibus plurimiſque deſluentibus lacrymis.

CAPUT XI.

D. Archi-Epiſcopus conſultat de vocatione Sororis Ioannæ, tandemq; reperit eam verè ad Clariſſas vocatā. ultimā nq; ea de re pronunciat ſententiam, nimirum Sor. Ioannā à JESU MARIA Clariſſam fieri debere.

IN principio creavit DEUS verbo Cælum & terram (Gen. 1. v. 26.) Cū autem creare hominem vellet, tres Divinæ perſonæ prius eā de re conſultarunt, occupabanturque ad hominem in multiplici magnaque

*Ioanna
omnium
Sacrarū
Virginū
votis in
Clariſſam
adlegi-
tur.*

*Nihil
grande
inconsul-
tè incipi-
endum
exemplo
DEI.*

que prerogativarum excellentia & decore efformandum. Ratio hujus, ait Tertullianus de Resurr. Carn. c. 6. & de Captiv. Baptiz. est, quia magnum ac præcipuum opus est homo, cujus respectu ceteræ terrestres Creaturæ parvi sunt habendæ. Idcirco benignissimus DEUS absque consultatione omnes alias condidit creaturas, hominem verò inconsulto creare noluit. Novimus equidem & est fidei articulus, incomprehensibilem omniſciãque DEI providentiam nullo egere consilio, nihiloscus tamen in creatione hominis DEUS omnipotens id eam nobis exhibere voluit, ne sine consilio ac temerè res magnas aggrediamur, Res magna ponderisque permagni erat, ut una jam annis provec̃ta, tam virtuosa, tamque sanctitate ubivis clarissima Virgo, qualis Joanna nostra erat, Ordinem in quo educata fuerat, posthaberet, alterumque amplecteretur. Ideoque D. Archi-Episcopus, tanquam prudens ac fidelis Pastor, nihil sine provida circumſpectione & consilio statuere voluit, prout Caput istud declarabit.

Eo tempore, quo Patrum nonnulli circa Joannæ vocationem animis opinionibusque concordare non poterant, D. Archi-Episcopus Madriti morabatur in Aula Regis, gravissimis distentis negotiis; durante tamen adhucdum eo opinionum certamine Burgum appulit, continuoque suam spiritualem filiam in-visit. Joanna porro ut fidelem suum Patrè conspexit, perinde gavisa est, ac si nova ei lux oboriretur, tenebræque omnes ac nubila ejus anxietate

tū ad lumē istud fuere dispulsa. Sincerè itaque totum ei cor suum nūdat, enarratque, quid interim evenierit, quo pacto nimirum D. Franciscus ei apparuit, vocationemque ad suum toto Orbe præstantissimum Ordinem sibi denunciavit. Ex opposito verò repugnantiam quorundam Patrum, uti & instantiam Discalceatarum, ac postremo quòd à Clarissis suscepta sit. Addebat porro etiam Rever. D. noī suæ haud obsecurum esse, qualiter hæc vocatio ab infantia secum creverit, atque hætenus nunquam in anima sua emarcuerit, neque aliter se intelligere, quàm unicam hanc esse voluntatem DEI. Nihilominus tamen, quicquid ageret aut omitteret, in manu Rever. D. statuere, nec suam se opinionem, sed illius in omnibus ductum sequuturam. Filia. respondet D. Archi-Episcopus, video equidem nunc, magnas te habere rationes vocationem ad Ord. S. Claræ, veluti veram Divinamque vocantis DEI vocem sequendi. Verum in re tanti ponderis, in qua plurimum est situm, cautè nobis est incedendum. Præcipitatio in rebus magnis, magnæ sæpenumero est tristitiæ luctusque causa. Diu deliberandum, quod semel faciendum. Ora filia, DEVM, ut nōs illuminet, ad SS. suam voluntatem exequendam. Hisce illi valedicto D. Archi-Ep. sine dilatione in propria persona, abiit ad S. Joannem, ad S. Paulum, & PP. Soc. JESV. In hisce tribus locis, summo studio conferebat cum præcipuis & doctissimis ferè omnium, qui totā Hispaniā id temporis reperiri poterant

*Archi-
Ep. cum
præcipuis
viris con-
sultat de
vocatione
Joannæ.*

rant viris. Tamen si ergo nullus de altero sciret, omnes tamen unius fuisse sententiæ, scilicet vocationem ad S. Claram veram germanamque esse Matris Joannæ vocationem, cui parere eam sit necesse. Videbatur itaque Spiritu S. istorum Patrum ore responsa dedisse. Quia tamen PP. Discalceati contrariæ sententiæ, mordicus immodicq; fervore primæ suæ opinioni inhærebant, durante hoc sententiarum conflictu, medias seu neutras D. Archi-Episcopus partes tenuit, cum spe, brevi Providentiam Divinam huic negotio bonum finem imposituram. Hæc autem ubi Sponsa Christi Joanna vidit, è re sua putabat fore, si fundamentalem declarationem suæ vocationis scripto comprehenderet. Scripsit itaq; D. Archi-Episcopo in hunc modum.

JESUS MARIA sint in anima
Rmi Domini.

„Pater noster Prior mihi copiam
„hæsternarum litterarum exhibuit.
„Vocatio mea ad Clarissas hæc est. A
„sexto ac dimidio pueritiæ meæ an-
„no, Christus D. per gratiam suam
„(quam Rmus D. scripto contentam
„habet, ac proinde non est iteratò e-
„am præscribi necesse) Seraphicum
„meum Patrem D. Franciscum Pa-
„rentem, Nutritum, Magistrumque
„mihi constituit, qui etiam ab illo
„momento usque huc, non attentâ
„meâ malitiâ, me nunquam dese-
„ruit. Desiderium, ut Clarissâ fiam,
„apud me semper crevit: & ad hoc
„me Christus impulit, uti etiâ nunc
„semper adhuc impellit. Hactenus
„verò id ego facere distuli, timore,
„ne malignus hostis vanâ me gloriâ

„tentet, si nimirum ego tam misera-
„bilis virtutisque expers creatura
„ad collocutorium evocarer. Hujus
„unius rei causâ hucusque ut Clarissâ
„fierem distuli, quò scilicet intereâ
„experirer, an in meo præsentî statu
„viduitatis, magis essem solitaria,
„atque ab hominum commercio a-
„liena, quàm in Cœnobitica vita.
„Hac præterlapsâ nocte, istud ipsum
„interioribus externisq; in sensibus
„usque adeò me anxiam reddidit, ut
„prorsus addubitem, an in mortis
„meæ hora simile quid sim perpes-
„sura. Sic planè sentio, me in mea
„exarata clarè ac liquidò Epistolâ,
„non aliud quàm nudam veritatem
„perscripsisse. Vocationem ad Di-
„scalceatas nunquam habui, nisi cir-
„ca undecimum ætatis annum, mo-
„ta humanitate ac benevolentia,
„quam S. Mater nostra Theresia &
„Sacra illæ Virgines mihi exhibue-
„runt, veluti educatæ apud se filiæ;
„sed hæc vocatio statim evanuit, al-
„tera verò ad Clarissas constanter
„perduravit. Plus minusve indicare
„hisce nolui. Quando dicebam vel-
„le me Discalceatam fieri, hoc asse-
„vero, nulla ex vocatione factum,
„sed quia Patres dicebant debere
„me talem fieri, videbaturque mihi,
„non posse me debitâ gratitudinî
„pro acceptis ab eisdem beneficiis,
„sacris institutionibus ac doctrinis
„satisfacere melius, quàm intrando
„S. eorum Ordinem: & si per supe-
„riores licuisset, ego jam ad eas in-
„gressa fuisset, non tamen propriâ
„sponte. Neque aliter se res circa
„Discalceatas habet. Quod etiam
„utrumque Ordinem attinet, ipsam
Hh 3 „veri-

Qui om-
nes de-
cervunt
debere
eam Cla-
rissam
fieri.

Joannæ
Epistolâ
ad D. Ar-
chi-Ep-
iscopum
de statu
sua voca-
tionis.

„veritatem loquor, veluti si jam
 „mihi esset moriendum. Quod au-
 „tem experior dum nunc domi meæ
 „maneo, est tantum modò, quòd ab
 „omni humano consortio elongata
 „sum, talique modo magnos favores
 „sum consecuta. Cum igitur ego
 „me totam in manus Rever. D.
 „Vræ tradiderim, provoluta nunc
 „ad pedes ejus humi strata oro, nè me
 „in hac necessitate deserat, sed tan-
 „quã fidelis Pastor ac Tutor meus,
 „omnia ad utilitatem salutemque
 „meam dirigere dignetur.

Hodie die Martis

Joanna de JESU MARIA.

Simul ac D. Archi-Episcopus
 hanc perlegit Epistolam, suam circa
 hoc mentem ad modum sequentem
 declaravit.

*Ultima
 Archi-
 Epi. de
 vocatio-
 ne Joannæ
 senten-
 tia.* „Perlegi propria manu exara-
 „tam Joannæ Rodriguez à JESU
 „MARIA ac 14. Aprilis mihi red-
 „ditam Epistolam, cujus copia hisce
 „adjuncta est. Ex verbis illius, mo-
 „tivis & causis, quas omni sincerita-
 „te affert, satis cognoscere possum,
 „sponte propriâ liberâque volunta-
 „te illam declarationem hanc per-
 „scripsisse. Possum inquam cogno-
 „scere, quoniam ego veluti ejus Pa-
 „ter, Nutritus ac Præsul interioris
 „exteriorisque statûs illius à longo
 „tempore singularem habeo noti-
 „tiam, quam in rebus cunctis jure ac
 „merito summè laudare debeo, ipse
 „verò pudore suffundor, in confide-
 „ratione magnarum ejus virtutum
 „atque perfectionis, meæ verò im-
 „perfectionis. Quandoquidem ergo
 „prædicta Sor. Joanna suæ vocatio-
 „nis causâ, quæ forte adhuc in utro-

„que foro disceptari posset, ultimam
 „distinctoriâque sententiam à me
 „tanquam Superiore suo ac Pastore
 „expectat, eidemque sententiæ in
 „omnibus parere est parata, virtute
 „Archi-Episcopalis meæ jurisdic-
 „tionis, legitimam æquâque pe-
 „titionem ejus spernere aut repu-
 „diare non potui. Hæc igitur circa
 „id est mentis meæ declaratio, quod
 „Sor. Joannæ à JESU MARIA ad
 „Ordinem S. Claræ vocatio, quæ à
 „6to ac dimidio ejus ætatis anno ju-
 „giter perseveravit, sit constans ve-
 „ràque Divina vocatio. Ab eo ses-
 „qui septimo anno ad hoc usque
 „tempus Seraphicus P. S. Franciscus
 „semper illi summâ fidelitate ad-
 „fuit velut Cœlestis Pater, Curator
 „& Pedagógus à DEO destinatus,
 „ad instituendam in Spiritu Divino
 „filiam suam Joannam, prout in hac
 „adjuncta copia ipsamet confitetur,
 „mihiq; specialiter de hac institu-
 „tione constat ex eo, quod eo tem-
 „pore, quo præ infirmitate scribere
 „non potuit, egomet scriptis con-
 „signavi. Declaro itaque ac decer-
 „no sæpèdictam Sor. Joannam, jam
 „antehac vocationis hujus satis ca-
 „pacem extitisse, nunc verò posse il-
 „lam pro suæ voluntatis arbitrio
 „eandem sequi ac exequi. Declaro
 „præterea etiam istud; nihil huic
 „vocationis executioni asserre im-
 „pedimenti productam hucusque
 „dilationem eam in effectum dedu-
 „cendi, cum nimirum collocutio il-
 „li tam sit adversa, timueritque ne
 „Stygius hostis in Monasterio eam
 „cum hominibus conversantem va-
 „nâ gloriâ impeteret, cum tamen
 „sua

„sua domi, in Sacrario suo liceret
 „solitaria ab omni humano com-
 „mercio sejuncta degere, occasio-
 „nemque inanis gloriationis effuge-
 „re. Et quidem extra controver-
 „siam esto uti& ipsamet in quiete
 „agnoscat, quod hucusque in quiete
 „solitudinis ac voluntaria cum Deo
 „collectione unionisque vixerit, &
 „ab ejus Majestate speciales favo-
 „res in ea solitudine fuerit consecu-
 „ta, dum videlicet Sanctis salutari-
 „busque R. R. P. P. Disceatorem
 „præceptis eruditur, quod illa etiam
 „summâ gratitudine semper reco-
 „gnoscat. Attamen iam dictus vanæ
 „gloriæ metus amorque solitudinis,
 „veram ejus vocationem ad S. Cla-
 „ra Ordinem impedire nequeunt,
 „considerando, quod ea nunc in sa-
 „culo suâ propriam sequatur volun-
 „tatem, in Cœnobio verò per ejus-
 „dem mortificationem & salutare
 „obediendi studium, illi omnia ad
 „majorem sint conductura perfe-
 „ctionem. Ego sane ipse magnam
 „hâc in re considerationem habere
 „possem, ob ingentem fructum,
 „quem ex sancta ejus consuetudine
 „hactenus percepi, & adhucdum
 „percipio, optandum inquam mihi
 „esset, ut ea in præsentis sui statu
 „permaneant, verum quia vocatio-
 „nis hujus executione gloria DEI
 „majus augmentum sumit, plus
 „quàm æquum justumque censeo,
 „ut ego ista declaratione, ne in mi-
 „nimo propriæ utilitatis rationem
 „habeam, idque tantò magis, quan-
 „tò ego jam ab aliquanto tempore
 „tanquam indignus Sacerdos, rem-
 „issam DEO in Sacrosanctis Sacri-

„ficiis commendavi, atque in eum
 „finem haud intermisi perquam
 „gratas sæpè memorata Sor. Joannæ
 „preces, & complurium aliorum
 „Religiosorum utriusque sexûs im-
 „plorare atque expetere. Ad hæc
 „ea super re cum pluribus doctrina
 „pietateque præstantibus & impar-
 „tialibus personis ante consilium
 „meum, ita ut rebus sic constitutis, ego
 „etiamnum optatâ tam interius
 „quàm exterius quiete gaudeam.
 „Ceterum unica peramica mea
 „instantisque petitio est, attendendo,
 „quod ego Joannam semper uti spi-
 „ritualeni filiam impensè dilexe-
 „rim, & magnificerim, atque ipsa
 „me vicissim, ut Prælatum suum
 „amavit atque reverita fuerit, ne sub
 „obedientia Clausalium Superio-
 „rum suorum constituta, intermit-
 „tat pro illuminatione suâ sancti-
 „tatis summi Pontificis, qui Caput
 „est Ecclesiæ Catholicæ Divinum
 „Numen fideliter deprecari, prout
 „summè memorata sanctitas ei-
 „dem, ut obedienti oviculæ specia-
 „li affectu injunxit. Velit quoque
 „demortui Regis ac Domini mei
 „Philippi III. animam meminisse, o-
 „rare insuper pro salutaris faustoque
 „regimine D. N. ac Regis Philippi
 „IV. ut nimirum DEUS Regiam
 „suam Majestatem in medio ma-
 „gnorum multipliciterque immi-
 „nentium periculorum, diverso-
 „rumque Catholicæ hujus Coronæ
 „hostium, interius exteriusque cor-
 „roborare, illuminare, notitiâque
 „impartiri velit, quid in plurimis
 „magnique ponderis rebus ac ne-
 „gotiis agendum sit aut omitten-
 „dum:

„dum : prout mihi jam ante perspe-
 „ctum est, continuatis ejus precibus
 „Divinam Majestatem Regnum hoc
 „nostrum in diversis periculis ac ne-
 „cessitatibus magnâ felicitate pro-
 „speritateque beâsse. Postremò pe-
 „to Sor. Joanna, velit mihi etiam
 „lumen Cœleste gratiamq; obtine-
 „re, ad pascendas oviculas meas,
 „prout salus cujusque requirit, ro-
 „gòque intuitu propensi mei in se a-
 „nimi, quem nunquam non ei ope-
 „re ac facto demonstravi, nè mei
 „nunquam oblivio eam subeat. Præ-
 „cipio etiam hisce, quanquam id ne-
 „cessarium non sit, Sor. Joannæ ve-
 „lit RR. PP. Discalceatos, pro Pa-
 „tribus ac benefactoribus habere ac
 „venerari, in tantum quantum de-
 „sunt meriti, & deinceps merebun-
 „tur. Rogo item prudentiâ doctri-
 „næque conspicuos PP. rigidioris
 „observantiæ S. Francisci, & pecu-
 „liariter Præsides eorum ac supe-
 „riores, ut hanc meam petitionem
 „Sor. Joannæ præcipiant, & cū RR.
 „PP. Discalceatis foram hætenus
 „fraternam communionem & ami-
 „citiâ constanter conservent, pro-
 „ut ea etiam cum R. P. Petro à Ma-
 „tre DEI semper eisdem interces-
 „sit. Universas pariter sacras Vir-
 „gines D. Claræ Moniales amanter,
 „per charitatem, quam eis omni
 „tempore demonstravi obtestor,
 „velint unâ cum Sor. Joanna ad
 „promovendam salutem meam
 „DEO me fidelissimè commenda-
 „re, ut tandem æternæ remunera-
 „tionis præmia consequi merear,
 „juxta temporalem felicitatem
 „meam & gaudium, quo affluo ob

„id, quòd eo tempore indignus Præ-
 „sul vivam, quo illa filiam spiritua-
 „lem nanciscunur, quæ honori,
 „prosperitati & amplitudini S. ea-
 „rum Ordinis ex asse est dedita. Eâ
 „denique vivo spe, & confido de
 „Majestate Divina, eventura sicut
 „voveo ac opto omnia, nimirum
 „Sor. Joannam à JESU MARIA,
 „in S. Claræ Ordine de virtute in
 „virtutem progressuram, & ad con-
 „summatam perfectionem grada-
 „tim conscensuram. DEUS hæc o-
 „mnia juxta ardens animi mei de-
 „siderium velit benignissimè largi-
 „ri. Burgos 15. Aprilis Anno 1626.

Archi-Episcopus Burgenlis.

Ex hac declaratione eximius
 sublimisque spiritus Rever. Principis
 ac D. Ferdinandi de Azevedo facile
 cognosci potest. Abiit is deinceps
 ad Sor. Joannam eidemq; suam de-
 clarationem perlegit non sine intima
 colliquescentis animi teneritudi-
 ne; Joanna verò precidit ante pe-
 des ejus gratitudinē animi sui multis
 calentibusq; lacrymis contestans ro-
 ganq; porro vellet Rmus Præsul in-
 gentem istam in se collatam gratiâ
 continuò exequi eamq; absq; mora
 in Cœnobium S. Claræ deduci cura-
 re: at ille respondit, serò jam sextâ-
 que horam vespertinâ esse, postridie
 manè velle se ad eam venire, confes-
 sionem excipere, sacrum celebrare,
 sacrâ Communione reficere, Misâq;
 dictâ ad S. Claram ducere. His ei va-
 ledixit, & Sponsa Christi Joanna, Di-
 vinæ Majestati gratias egit, orans ut
 dudû optata dies festinato cursu ad-
 properaret, quæ secuturis omnib; fe-
 licitatis suæ dieb; initiū datura esset.

CAPUT